

अक्षसंख्या (योजनसंख्या) भवतीति । निरक्षदेशात्
क्षितिचतुर्थांशे किल मेरुस्तत्र नवतिः पलांशाः
(अक्षांशाः) इति च तत्रैवोक्तम् । पाशके कर्षपरिमाणे
च न० विभोतकष्टे (वयडा) त्रुषे, आत्मनि रुद्राक्षे सर्प
जातान्धे गरुडे च पु० । तत्र रुद्राक्षे अक्षमाला ।
कर्षे अनुभवति धाराभिरक्षमालाभिरिति, विभोतके “यथा
वै द्वे आमलके, द्वे वा कौले द्वौ वाक्षौ इति” श्रुतिः ।
व्यवहारे अक्षदर्शकः । रावणसुतभेदे पु० । तत्कथा
रामा० सु० ४३ अ० ।

अक्षक पु० अक्षद्वय कायाति कै-क । तिनशष्टे । स्वार्थे-
कन् । अक्षशब्दार्थे प्रकृतिलङ्गम् । [कन् । तत्रैव ।
अक्षकूट पु० अक्षस्य चक्षुषः कूटद्वय । नेत्रतारायां, स्वार्थे
अक्षक्षेत्रे न० अक्षनिमित्तं क्षेत्रम् शा०त० । ज्योतिषोक्तेषु
अक्षसाधनार्थं क्षेत्रतया कल्पितेषु अक्षभवेषु अष्टसु क्षेत्रेषु ।
तानि च सिद्धान्तशिरोमणौ गणिताध्याये दर्शितानि यथा ।
“भुजोऽक्षभा कोटिरिनाङ्गुली ना कर्णोऽक्षकर्णः । खलु मूलमेतत्
क्षेत्राणि यान्यक्षभवानि तेषां विद्येव मानार्थयशःसुखाना-
नाम् ॥ लम्बज्या कोटिरथाक्षजीवा भुजोऽत्र कर्णस्त्रि-
भुजे २ त्रिभुज्या । कुज्या भुजः कोटिरपक्रमज्या कर्णो-
ऽग्रका च त्रिभुजं तथेदम् ३ ॥ तथैव कोटिः समष्टतशङ्कु-
रया भुजस्तद्वृत्तिरत्र कर्णः ४ । भुजोऽपमज्या समना च कर्णः
कुज्योनिता तद्वृत्तिरत्र कोटिः ५ ॥ अप्यादिखण्डं कथिता च
कोटिरुद्भूतना दोः अवणोऽपमज्या ६ । उद्भूतना कोटि-
रथाग्रकायखण्डं भुजस्तच्छ्रवणः क्षितिज्या ७ ॥ खण्डं
यद्दृष्टं समष्टतशङ्कुं यत्तद्वृत्तेस्तावथ कोटिकर्णौ । अप्यादि-
खण्डं भुज ८ एवमष्टौ क्षेत्राख्यमून्यक्षभवानि तावत् ॥”
क्षेत्राणि दर्शयेत्, “तत्र दक्षिणोत्तरमण्डले विषुवद्भूतसम्पा-
तादधो यावांलम्बः क्षितिजसमस्तत्रपर्यन्तः सा तत्र कोटिः,
लम्बनिपातकुमध्ययोरन्तरं साऽक्षज्या तत्र भुजः, भूमध्या-
लम्बाग्रगामिखलं त्रिज्या सा तत्र कर्णः, इदमप्यक्षक्षेत्रम्,
इहाहोरात्रवृत्तं यत्र क्षितिजे लग्नं तस्य प्राक् स्वस्ति-
कक्ष चान्तरमग्या (चापांशाः) तेषां ज्याऽग्या तावती च
प्रत्यक्षक्षितिजे अप्याग्रयोर्निवृद्धं खलसदयास्तसूत्रम् अहो-
रात्रवृत्तोन्मण्डलसम्पातस्य प्राच्यपरसूत्रस्य च यदन्तरं सा
क्रान्तिज्या, सा तत्र कोटिः, अप्या कर्णः, तदग्रयोरन्तरं
सा कुज्या स भुजः इदमक्षक्षेत्रं, तथाहोरात्रवृत्तसममण्डल-
सम्पातादधोवल्बः, समवृत्तशङ्कुः सा कोटिः, अप्या भुजः,
अहोरात्रवृत्ते ज्याखण्डकं तद्वृत्तिः कर्णः, इदमक्षक्षेत्रं,

तथा कुज्योनिता तद्वृत्तिरहोरात्रवृत्ते ज्यार्धं सा कोटिः,
उन्मण्डले क्रान्तिज्या स भुजः, समवृत्तशङ्कुः कर्णः, इदमक्ष-
क्षेत्रम्, तथाहोरात्रोन्मण्डलयोः सम्पातादधोवल्ब उन्मण्डल-
शङ्कुः स भुजः, उन्मण्डलवृत्ते क्रान्तिज्या कर्णः, उन्म-
ण्डलशङ्कुमूलस्य प्राच्यपरसूत्रस्य च यदन्तरं तदप्यादि-
खण्डं सा तत्र कोटिः, इदमक्षक्षेत्रं, तथोन्मण्डलशङ्कुः कोटिः,
शङ्कुमूलोदयास्तसूत्रोत्तरान्तरमग्याग्रखण्डं स भुजः, कोटि-
भुजाग्रयोरन्तरसूत्रं सा कुज्या स तत्र कर्णः, इदमक्षक्षेत्रं,
तथोन्मण्डलशङ्कुना हीनः समशङ्कुस्तस्यमशङ्कोर्दृष्टं खण्डं
सा कोटिः, कुज्योना तद्वृत्तिस्तद्वृत्तेर्दृष्टं खण्डं स कर्णः,
अप्यादिखण्डं स भुजः, इदमक्षक्षेत्रम् एतान्यष्टौ तावत्क्षे-
तानि एवमन्यान्यपि भवन्ति ।

अक्षज न० अक्षात् इन्द्रियसन्निकर्षात् जायते जन-ड ।
इन्द्रियविषयसन्निकर्षोत्पन्ने प्रत्यक्षज्ञाने वज्जे अस्थिरूपा-
यवजातत्वात्तस्य तन्नामत्वम् । प्रागुक्ताक्षार्थजाते त्रि० ।
ज्योतिषोक्ते अक्षभवे क्षेत्रादौ च ।

अक्षणिक त्रि० न क्षणिकं न० । स्थिरे निश्चले च । “हरि-
वोक्षणाक्षणिकचक्षुषेति” भाषः । अक्षणिकचक्षुषा स्थिर-
दृष्ट्या स्तिमितनेत्रयेत्यर्थः इति मञ्जिनाथः ।

अक्षणवत् त्रि० अक्षअस्यास्ति मतप् मस्य वः । नेत्रयुक्ते “पश्य-
दक्षणाक्ष विवेद” इति “अक्षण्वन्तः कर्मवन्तः समर्था”
इति च वेदः ।

अक्षत पु० व० न क्षताः । “अक्षताश्च यवाः प्रोक्ता इति का०
स्मृत्युक्ते यवे । नपुंसकमिति केचित् “दूर्वाक्षतानि” चेति
पुराणम् । तण्डुले, “अक्षतैर्नाञ्जयेद्विष्णुं न तुलस्या विना-
यकमिति” तन्त्रम् । शस्यभावे न० । क्षययुक्तभिन्ने उत्-
कर्षान्विते अविदारिते च त्रि० । “अक्षता वा क्षता वा
पीति” मनुः । क्षण-भावे क्त न०त० । क्षयाभावे न० ।
“अक्षतञ्चारिष्टं चा स्तु” इति आङ्गविप्रसमीपे कृतकर्मणो-
ऽक्षयप्रार्थना ।

अक्षदर्शक पु० अक्षाणाच्छानादानादिव्यवहाराणां दर्शकः
दृश-खुल् ईत० । विवादनियतेरि धर्माधिकरणाध्यक्षे ।
दातदर्शके त्रि० ।

अक्षदृश पु० अक्षान् व्यवहारान् पश्यति दृश-किन् कुत्वम् ।
अक्षदर्शकशब्दार्थे । अक्षार्थद्वयपरि त्रि० ।

अक्षदेविन् त्रि० अक्षैर्दीव्यति दिव-णिनि इत० । पाशकादि-
द्यूतप्रोडाकारके । [कारके ।

अक्षद्य त्रि० अक्षैर्दीव्यति दिव-क्विप् जट् । पाशकादियूत-